

Kettner

Csiszár

A verseny eredményét természetesen nagy mértékben befolyásolta az, hogy sok versenyző egzisztenciális gondokkal küzdött a verseny folyamán. Ennek ellenére a versenyt érdemes volt megrendezni, mert biztosra vehetjük, hogy minden egyes résztvevő számára lehetőséget nyújtott megnyitási és egyéb problémák tisztázására, tehát azt nyújtotta, amit ígért: valóban »gyakorlóverseny« volt.

Flórián Tibor

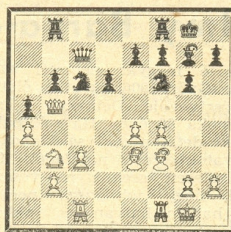
Flórián Tibor

6. ANTAL VÉDELEM

if.j. Honifné Nemessányiné

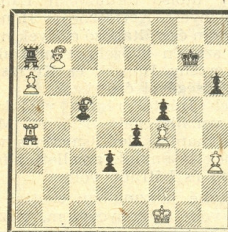
6. de.; Vd1: 7. Bd1:; Hg4 8. Hd5!;
Fe5: 9. Hf3, Fd6 10. Fe7:; Fe6 11.
Fd6:; Fd5: 12. Fe7: — és világos
nvert.

Lángos—Boryné

Világos lép

Láng-Boryné

Sötét lép

Országos női egyéni bajnokság Budapest, 1956. X. 13—XII. 30.	Hönsch	Kertészné	Lángos	Sinka	ifj. Honfai	Láng	Liskáné	Brádt	Boryné	Balászné	Finta	Nemessányi	Pontszám
Hönsch Irén mj. (10) — — — —	— 1/2	1 1/2	0	1	1	1	1	1	1 1/2	1	1	8 1/2	
Kertész Béláné nk. m (3) — — — —	1/2	— 0	1 1/2	0	1	1	1	1	1	1	1	8 1/2	
Lángos Józsa nk. m. (12) — — — —	0	1 1/2	— 0	1	1 1/2	1	1	1	1	1	1c	8	
Sinka Brigitta m. (4) — — — —	1 1/2	1/2	1	— 0	0 1/2	1	1 1/2	1 1/2	1 1/2	1	1	6 1/2	
ifj. Honfi Károlyné mj. (8) — — — —	1	1	0 1/2	— 1/2	0 1/2	1	0 1/2	1	0 1/2	1	1	6	
Láng Edit mj. (9) — — — —	0	0 1/2	1 1/2	— 1/2	1 1/2	1	1 1/2	1	1	1	1	6	
Liska Józsefné l. o. (5) — — — —	0	0	0 1/2	1 1/2	— 0	1 1/2	1	1	1	1c	1	5 1/2	
Brádt Borbála m. (11) — — — —	0	0	0	0 1/2	0	1	— 1/2	1 1/2	1	1	1	4 1/2	
Bory Ottóné l. o. (7) — — — —	0	0	0 1/2	0 1/2	1 1/2	1 1/2	— 1/2	1	1	1	1	4 1/2	
Balázs Pálné l. o. (2) — — — —	0	0	0 1/2	1	1	0	0 1/2	— 0	1	1	1	4	
Finta Erzsébet m. (1) — — — —	1/2	0	0 1/2	1	1	0	0	0	1	— 1	1	4	
Nemessányi Zoltánné l. o. (6) — — — —	0	0	c	0	0	0c	0	0	0	0	—	0	

Sötétnek a két erős szabadgyaloggal — bezárt bástyája mellett is — nyernie kellene. Világos azonban ötletesen védekezik és élénk fordulatok után megment egy fél pontot. A befejezés:

42. —, e3 43. Ba1, e2† 44. Ke1, Fb4† 45. Kf2, Kg6 46. Bb1, e1V†? (Fd2!) 47. Be1, Fe1† 48. Ke1, Kh5 49. Kd2, Kh4 50. Kd3, Kh3: 51. Kd4, Kg4 52. Kc5!, Kf4: 53. Kb6, Ba6† 54. Ka6, Ke3 55. Kb5, f4 56. Kc5, h5 57. Kd5, f3 58. Ke5, h4 59. Fc8, f2 60. Fh3, Kf3 61. Kd4, Ke2 (Kg3-ra 62. Ke3) 62. Ke4 — remis.

Kilenc forduló után (X. 23) a verseny félbeszakadt. A félbeszakításakor a sok függőjáték miatt a győztest még nem lehetett megjósolni. Veszett játszmákat alapul véve Kertészné, Hönsch Irén, Láng Edit voltak a legesélyesebbek, utóbbi függőjátékai azonban legalább egy vereséget ígértek.

December 27-én az Élsakkozók Tanulmányi Körében a függőjátékok lebonyolításával folytatódott a verseny. Hönsch vereséget szenvedett Honfinétól, Láng pedig Hönschtől. Így az utolsó két forduló előtt az elcsoport így alakult: Kertészné 7½, Hönsch 7, Láng, Lángos 6 pont.

A tizedik forduló Lángost közelebb hozta az élhez: Kertészné vereséget szenvedett (Honfinétől), Hönsch remizett (Finta ellen), Láng is veszített (Balázsé ellen). Az utolsó forduló előtt tehát három esélyese volt a bajnoki címnek: Kertészné, Hönsch és a fél ponttal mögöttük álló Lángos. Az utolsó fordulóban Lángos könnyen nyert, Kertészné és Hönsch sok izgalom és váltakozó esélyek mellett szintén győzelmet arattak s így a verseny Hönsch és Kertészné közös elsősegével ért véget.

Hönsch Iréntől régóta várjuk a legelső vonalba való betörést. Most is megbízható és lelkiismeretes versenyzőnek bizonyult, amellyel játéka színesebb és bátrabb volt.

Kertészné játszmáiban ezúttal kevesebb volt a bonyodalom, viszont nem is bajlódott annyit időzavarral. Lángos Józsa sokoldalú klasszis; csak pillanatnyi megtorpanása ütötte el a legmagasabb helyezéstől. Sinka Brigitta rosszul indult, s bonyodalomtól idegenkedő, biztonsági játékaival már nem tudott beleszólni az elsőség kérdésébe. Láng Edit a félbeszakítás után nem talált magára, Honfiné viszont épp akkor bizonyult ütőképesnek.

Külön kell szólni Finta Erzsébet 11. helyéről. Az előző évi bajnoknő szemmel láthatóan nem készült fel a versenyre. Tehetése és eredményei komolyabb munkára kötelezik.

A PÁROSMÉRKŐZÉS

A bajnoki cím eldöntésére a két első helyezett a szövetség intéző bizottságának döntése értelmében hatjátékos párosmérkőzést vívott. A hónapok óta húzódozó női bajnokság e

végző szakaszára február 9-től kezdődően került sor a Maróczy Klubban.

Az első és a harmadik játszma »igazságos« döntetlen lett, miután egyikben Hönsch, másikban Kertészné hagyott ki egy tisztgyerést. Közben a második játszmát Kertészné — sötéttel — megnyerte, így a »félidőben« 2:1-re vezetett.

Hönsch nem adta fel a reményt és a negyedik napon — mattal végződő 30 lépéses támadójátékával — egyenlített. Utána újabb remis következett, a döntés tehát az utolsó mérkőzésre maradt. Ebben végre dalmaskodott a papírforma: Kertészné jól kezelt megnyitás után a Lángos—Boryné hadállás mintájára alkalmazott »vezérráldozattal« előnybe került és 3.5:2.5 arányban a maga javára döntötte el a mérkőzést.

Katona Lajos — a tisztét mindvégig óraműszerű pontossággal ellátó versenyvezető — így foglalta össze tömör véleményét a párharcról: »Dramai küzdelem volt, sok hibával, kevés függővel, nagy időzavarokkal és a végén egy jól sikerült játszma-val.«

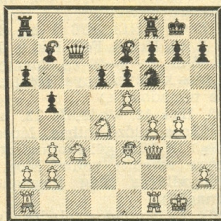
Szakak helyett dicsérje hát az új bajnoknőt ez a jól sikerült játszma:

7. SZICILIAI VEDELEM

Kertész Béláné Hönsch Irén

1. e4, c5 2. Hf3, Hc6 3. d4, cd: 4. Hd4, Hf6 5. Hc3, d6 6. Fc4, e6 7. Fb3, a6 8. 0—0, Vc7 9. Fe3, Fe7 10. f4, 0—0

11. Vf3, Ha5 12. g4, Hb3: 13. cb:, b5 14. e5!, Fb7 (14. —, de: 15. fe:, Ve5:-re 16. Hc6, Vc7 17. He7†, Ve7: 18. Va8:-at tervezte világos.)

15. ef:!, Ff3: 16. fe:, Ve7: 17. Bf3:, Bac8 (17. —, Vh4 18. h3, h5-re 19. g5!, majd Ff2 nyerné a vezért.)

18. a3, Vb7 19. Bf2, Bf8 20. b4, e5? 21. Hf5, Kh8 22. Bd1, d5 23. fe:, Bc3: (A Hd6 fenyegetés miatt.)

24. bc:, Vc8 25. Fd4, Ve6 26. Bdf1, h6 27. h3, Kh7 28. Kg2, h5 29. g5, f6 30. ef: (Gyorsabban végzett volna 30. Hg7:!, Kg7: 31. Bf6:, majd e5 és Bh6.)

30. —, Ve4† 31. Kh2, gf: 32. Ff6: (32. Hg3, Vh4 33. Bf6:, Vg5: 34. Bf7† egyszerűbb.)

32. —, Bd7 33. Hg3, Vg6 34. h4, Bc7 35. Be1, Bd7 36. Bfe2, Vd3 37. Be8, Vd2† 38. Bfe2, Vf4 39. Bh8†, Kg6 40. Bh6†, Kf7 41. Bh7† — sötét feladta.

Alföldy László

Dalmy Barna gyémántjubiléuma

Az első magyar nemzeti sakktornya (Győr, 1906) egyetlen életben lévő résztvevője, Debrecen sokszoros bajnoka 80 éves. Ha sakkpályájának kezdetét a régi sakklapokból, sakkrovatokból és a napilapok híreiből tüzetesen szemügyre vesszük, kiderül, hogy jubileuma nem is ötven, hanem hatvanéves sakkozói munkásság örömmünnepe. A millennium évében már a nyilvánosság előtt szereplő sakkozó volt, városának egyik bajnokjelöltje. Ma már ő az egyedüli sakkozó hazánkban, aki még Makovetz lapjának előfizetője volt, s mint ilyen, a híres mestertől személyesen kért és kapott tanácsokat — 1892. őszén, Makovetz nagy drezdai sikere után — a mester budapesti lakásán, a Korona herceg utca 2. sz. házban, ahol a »Budapesti Sakkszemle« szerkesztősége is volt. (A házat 1898—99-ben lebontották, most a Petőfi Sándor utca 2. sz. ház áll a helyén.) A sakktanulás éveit nem lehet a jubileumi időbe beszámítani, de a nyilvános szereplést már igen. A hatvanéves »szolgálati idő« azonban pontosan megvan. (A 70 éves vasjubiläum egészen ritka. Csak a német J. Mieses, az osztrák J. Berger és az 1856—1952 között élt angol Blake érte meg.)

Dalmy Barna Debrecenben született, 1877. május 12-én, az Arany János utca 3. sz. alatti házban, amelytől ősei építettek közel 200 évvel ezelőtt. Ma is ott lakik. Debrecen huzamos időre soha sem hagyta el. Még a múlt század végén, tanulmányainak befejezése után belépett az »Alsószabolcsi Tiszai Armentesítő Társulat« (székhelye Debrecen) szolgálatába. Itt közel 50 évig volt tisztviselő, a végén ügyvezető főtitkár. E társulatot Széchenyi István alapította 1845-ben. A társulat munkájának nagy szerepe volt Bihar és Szabolcs megye földművelésének fellendítésében. Dalmy egész élete munkásságát áldozta ezért a nagy célért, szürkén, de hasznosan, önfeláldozóan és becsülettel.

Csak a sakk volt még az, amire időt és munkát áldozott. Bár a gimnázista kezdeti lelkesedéséből futotta annyira, hogy Debrecen egyik nevezetes sakkozója lett 1896—97 körül, az élet gondja félretétette volna vele a sakktáblát, ha a véletlen — avagy a korszellem — bele nem avatkozik. Debrecenben már 1860—65. körül is voltak sakkozók: Molnár Ágoston, Sperber Ferenc, Zagya Imre, akik a budapesti »Vasárnapi Ujság« 1860-ban megindított sakkrovatában fej-